

Maxime și minime pentru funcții de două variabile

- Studiu de specialitate -

Prof. Adela Terezia Pop, Colegiul Tehnic „Aurel Vlaicu”, Baia Mare

Definiție Fie $f(x, y)$ o funcție reală de două variabile, definită pe o mulțime $X \subset \mathbf{R}^2$.

- 1) Un punct $(a, b) \in X$ se numește punct de minim al funcției $f(x, y)$ dacă există o vecinătate V a lui (a, b) astfel încât pentru orice $(x, y) \in V \cap X$ are loc inegalitatea $f(x, y) \geq f(a, b)$.
- 2) Un punct $(a, b) \in X$ se numește punct de maxim al funcției $f(x, y)$ dacă există o vecinătate V a lui (a, b) astfel încât pentru orice $(x, y) \in V \cap X$ are loc inegalitatea $f(x, y) \leq f(a, b)$.

Maximele sau minimele definte mai sus sunt maxime sau minime locale sau relative.

Teoremă Fie $f(x, y)$ o funcție reală de două variabile, definită pe o mulțime $X \subset \mathbf{R}^2$ și (a, b) un punct interior lui X . Dacă:

a) (a, b) este punct de extrem al funcției $f(x, y)$.

b) funcția $f(x, y)$ are derivate parțiale de ordinul întâi în punctul (a, b) ,

atunci derivatele parțiale se anulează în punctul (a, b) , adică $f'_x(a, b) = 0, f'_y(a, b) = 0$.

Observații

a) Într-un punct de extrem (a, b) avem $f'_x(a, b) = 0, f'_y(a, b) = 0$; prin urmare diferențiala $df(a, b) = 0$.

b) Reciproca teoremei de mai sus nu este în general adevărată; dacă într-un punct (a, b) avem $f'_x(a, b) = 0, f'_y(a, b) = 0$ nu rezultă cu necesitate că punctul (a, b) este punct de extrem.

Un punct (a, b) pentru care diferențiala $df(a, b) = 0$ sau în mod echivalent $f'_x(a, b) = 0, f'_y(a, b) = 0$, se numește punct staționar.

c) Din teorema de mai sus rezultă că punctele de extrem se găsesc printre soluțiile sistemului

$\frac{\partial f}{\partial x} = 0, \frac{\partial f}{\partial y} = 0$, însă nu toate soluțiile sistemului sunt puncte de extrem.

Ca să putem decide care dintre punctele staționare sunt puncte de extrem, trebuie să ținem seama și de derivatele parțiale de ordinul doi.

Teoremă Fie $f(x, y)$ o funcție reală de două variabile, definită pe $X \subset \mathbf{R}^2$, derivabilă parțial

de trei ori pe X . Fie (a, b) o soluție a sistemului $\frac{\partial f}{\partial x} = 0, \frac{\partial f}{\partial y} = 0$.

1) Dacă în punctul (a, b) avem $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} \cdot \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} - \left(\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}\right)^2 > 0$ și $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} > 0$ atunci punctul

(a, b) este punct de minim al funcției $f(x, y)$.

2) Dacă în punctul (a, b) avem $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} \cdot \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} - \left(\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}\right)^2 > 0$ și $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} < 0$ atunci punctul

(a, b) este punct de maxim al funcției $f(x, y)$.

3) Dacă în punctul (a, b) avem $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} \cdot \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} - \left(\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}\right)^2 < 0$ atunci punctul (a, b) nu este

punct de extrem al funcției $f(x, y)$.

Observații

1) Dacă $rt - s^2 = 0$ atunci nu putem afirma despre punctul (a, b) că este sau nu punct de extrem pentru funcția $f(x, y)$.

Într-adevăr expresia E se mai poate scrie pentru $r \neq 0$ astfel:

$$E = \frac{1}{2r}(rt - s^2)(y - b)^2 + \frac{1}{2r}[s \cdot (y - b) + r \cdot (x - a)]^2.$$

Prin urmare dacă $rt - s^2 = 0$, pentru $s \cdot (y - b) + r \cdot (x - a) = 0, x \neq a, y \neq b$ avem că $E = 0$, deci semnul diferenței $f(x, y) - f(a, b)$ depinde de valorile derivatelor parțiale de ordin superior lui doi.

2) În teoremă condiția $r > 0$ (sau $r < 0$) se poate înlocui cu $t > 0$ (sau $t < 0$), așa cum rezultă din demonstrație.

Exemplul 1 Să se determine extremele funcției: $f(x, y) = xy + \frac{50}{x} + \frac{20}{y}; x > 0, y > 0$

Calculăm derivatele parțiale:

$$\frac{\partial f}{\partial x} = y - \frac{50}{x^2}, \quad \frac{\partial f}{\partial y} = x - \frac{20}{y^2}.$$

$$\text{Rezolvăm sistemul } \begin{cases} \frac{\partial f}{\partial x} = 0 \\ \frac{\partial f}{\partial y} = 0 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} y = \frac{50}{x^2} \\ x = \frac{20}{y^2} \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x^2 y = 50 \\ xy^2 = 20 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x^2 y = 50 \\ \frac{x}{y} = \frac{5}{2} \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x^3 = 125 \\ y = \frac{2x}{5} \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x = 5 \\ y = 2 \end{cases}$$

$\Rightarrow (5,2)$ este punct staționar.

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} = \frac{100}{x^3}, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} = \frac{40}{y^3}, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} = 1 \Rightarrow \text{În punctul staționar } (5, 2) \text{ avem:}$$

$$r = \frac{\partial^2 f(5,2)}{\partial x^2} = \frac{100}{125} = \frac{4}{5}, \quad s = \frac{\partial^2 f(5,2)}{\partial x \partial y} = 1, \quad t = \frac{\partial^2 f(5,2)}{\partial y^2} = \frac{40}{8} = 5 \Rightarrow$$

$$rt - s^2 = \frac{4}{5} \cdot 5 - 1 = 3 > 0, r = \frac{4}{5} > 0 \Rightarrow (5,2) \text{ este punct de minim al funcției } f(x, y)$$

și $f_{\min}(x, y) = f(5,2) = 30$.

Exemplul 2 Să se determine extremele funcției: $f(x, y) = x^3 + y^3 - 3xy$.

Calculăm derivatele parțiale:

$$\frac{\partial f}{\partial x} = 3 \cdot x^2 - 3y, \quad \frac{\partial f}{\partial y} = 3 \cdot y^2 - 3x.$$

$$\begin{cases} \frac{\partial f}{\partial x} = 0 \\ \frac{\partial f}{\partial y} = 0 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} y = x^2 \\ x = y^2 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x^4 = x \\ y = x^2 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x = 0 \\ y = 0 \end{cases} \text{ sau } \begin{cases} x = 1 \\ y = 1 \end{cases} \Rightarrow \text{punctele staționare sunt } (0,0) \text{ și}$$

$(1,1)$.

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x^2} = 6x, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} = 6y, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} = -3$$

În punctul $(0, 0)$ obținem $rt - s^2 = -9 < 0 \Rightarrow (0,0)$ nu este punct de extrem.

În punctul $(1, 1)$ obținem $rt - s^2 = 27 > 0$ și $r = 6 > 0 \Rightarrow (1,1)$ este punct de minim local al funcției $f(x, y)$.

Bibliografie

[1] Roșculeț M., *Analiză matematică, Editura Didactică și Pedagogică, București 1966.*

[2] Andrica D., Duca D., Purdea I., *Matematică de bază, Editura Studium, Cluj Napoca 2000.*